

LÍŠNICKÝ PUCHÝŘ

X. ROČNÍK POCHODU ZA POZNÁNÍM A KRÁSAMI MÍSTNÍHO KRAJE
PĚŠKY I NA KOLECH

pořádá TJ Sokol Líšnice dne 23. 4. 2011

start od 8 do 10 hodin u místní sokolovny, cíl tamtéž do 19 hodin

startovné: 30 Kč

Pokud trasa nevede po turistických značkách je vyznačení provedeno plastovým červeným fáborkem a oranžovým papírovým směrníkem s popisem trasy. Neničte a nemanipulujte s označením tras, ubližujete tím dalším účastníkům pochodu! Vykazuje-li značení manipulaci, řiďte se popisem a mapkou trasy. Chovejte se rozumně a slušně k sobě i svému okolí, aby radost z pohybu přírodou převládala, nebylo zraněných a nikde po vás nezůstalo ležet odpadků. Nedokončíte-li pochod z jakéhokoli důvodu, oznamte to prosím na mobilní telefon 737 532 430, ušetříte nás tímto starostí a strachu z toho, co se s vámi vlastně stalo, děkujeme.

Trasa 32 km

Ze startu se vydáte za sokolovnu po turistickém žlutém značení, luční cestou dojdete na asfaltovou cestu a pokračujete po ní přímo dále za středisko soukromé „Líšnické akciovky“. V mírném stoupání nad dřevěným objektem bývalé pily opustíte turistickou žlutou a odbočíte z asfaltky vpravo na luční cestu vedoucí kolem střepiště v dřívě romantickém údolí „Babiny“ s mystickou a divadelní historií, v současnosti dotvořenou i na obecních pozemcích pozůstatky loňské skládky stavební suti z demolice kravína při přestavbě na farmu dojníc. Za tímto zoufalým obrazem neúcty odpovědných pokračujete dále do „Katova dolu“ údolní cestou přes mostek, rovně přes dva přechody zprava přítékajících potůčků a přímo stoupáním cesty do „Táhlého kopce“ s hlavním potokem po levé ruce vyjdete nad les. Cesta vás vede loukou kolem červeného posedu po levé ruce opět do lesa. Překročíte potůček tekoucí po části cesty s bývalou studánkou hned napravo v dosud patrném čtvercovém vybrání skály. Prudším stoupáním vyjdete na lesní křižovatku cest, kterou projdete rovně a po cestě kolem osamocené, udržované chaloupky po levé ruce vystoupáte ven z lesa. Cestou mezi poli, s orbou bezmála až na samé koleje cesty, dojdete k další křižovatce. Zde zahnete cestou vlevo dolů k okraji lesa a tam z cesty sejdete vlevo přímo loukou dolů, přes luční dolík s výstupem na silnici u autobusové zastávky na okraji lesa „Sekýří“. Pokračujete za zastávkou, cestou uzavíranou závorou, podél okraje lesa, vstupující dále pravou zatáčkou do lesa „Sekýří“. Hlavní lesní cestou jdete rovně bez odbočování a po průchodu menším lesním dolíkem zahnete s hlavní cestou vlevo a směřujete ke kontrole **K-1 (8:30-11:30 hodin) s občerstvením poblíž krmelce „U kočičáka“**.

Od K-1 pokračujete hlavní lesní cestou na křižovatku u krmelišť zvěře, *Tenkrát protektorátní hon se nedaleko konal, na něm polní zajíc profesionála zdolal. Ze smrčiny prudce vyskočil, německému důstojníku flintu z ruky vyrazil, svým povedeným kouskem život si zachránil. Líšnický zpravodaj č. 3/2008.* a dále rovně ještě cca 160 metrů, kde odbočíte vpravo na šikmo stoupající lesní stezku k hornímu rohu okraje lesa. Civilizace vás vítá odpadky ještě dřívě, než vyjdete z lesa „Sekýří“ za závoru, na polní cestu k silnici, ve vrcholové části stoupání kopce zvaného „Borovice“. Silnici napříč opatrně přejdete a pokračujete přímo, dlouhou polní cestou k osadě „Končiny“. Těsně před levotočivou zatáčkou cesty zahnete na soukromou luční stezku vpravo dolů. Scházíte kolem nové hospodářské haly do dolíku a hned levotočivou zatáčkou luční stezky vystoupáte sadem na jeho okraj. Podél stromy ohraničeného sadu dojdete k cestě nad domem, poblíž ohrad pro koně a zahnete vpravo cestou podél domu. *Tady bydlí malá Lucka, která zítra, na „Jiřího“, slaví své krásné první narozeniny.* V úrovni druhého konce tohoto domu odbočíte na travnatou cestu vlevo a stoupáte kolem starého stavení na rozlehlé ploché návrší nad Končinami. *Ne jenom na „Končinách“ vládne díky určitým jedincům zvláštní vztah, ale nebojte, zase to není „Náhorní Karabach“.* Luční cesta vás dovede k lesu, zahnete vpravo a cesta loukou se postupně stočí vlevo a přivede vás na křižovatku s asfaltovou komunikací „Končinská dálnice“. Asfaltku překročíte k ceduli „Letiště“, *zamhouříte očka, abyste neviděli, co tam zákaz říká,* jdete travnatou cestou nad skládkou suti

polním letištěm s lesní strží po levé ruce a výhledem do kraje. Později cesta od strže mírně odbočí vpravo a sestupem nad první chalupou obce „Kunvald“ končí na křižovatce. Odbočíte na asfaltovou cestu vpravo a stálým klesáním cesty mezi domy sejdete do „Kunvaldu“ na silnici před prodejnu „Konzum“. Dáte se po silnici vpravo cca 60 metrů a z ní odbočíte opět vpravo na cestu **k pivnici „U Křemílka“ a kontrole K-2 (9:00-18:00 hodin) s razítkem u výčepního šenku. Rádi vás zde obslouží, ale mějte stále na paměti, že cíl ještě není za louží.**

Od K-2 se vrátíte na silnici, jdete po ní vlevo dolů cca 200 metrů, odbočíte vpravo na asfaltku přes mostek, vedoucí na rozcestí. Stoupáte asfaltkou vpravo do kopce ke křižovatce u prvních chalup po levé ruce. Zde zahnete ostře, téměř zpět vlevo, jdete kousek cestou k živému plotu po levé ruce a respektující soukromé pozemky dobrých lidí, stoupáte loukou přímo k osamocenému modřínu a dále rohem lesíka, až na vrcholovou louku tajemného „Krejsova kopce“, kde kvůli nám zatím kravky ještě nepasou. Zamíříte k vodárně, odtud se lze trochu rozhlédnout, ale třeba i nabrat zvláštní energii. *V nedávné historii zde býval letní tábor, Kunvaláci tady také měli lyžařský vlek. Z dob minulých se mystické příběhy ke kopci vážou.* Od vodárny se vydáte vrcholovou cestou ke druhému, nejvzdálenějšímu konci náhorní roviny a zatáčkou jediné příjezdové cesty vlevo dolů, klesáte strání bývalého arboreta s dnes neudržovanou vilou pana profesora Bílka k rozcestí. Zahnete vpravo a dojdete k asfaltce. Tady odbočíte opět vpravo a po asfaltové cestě s turistickým zeleným značením odcházíte z „Kunvaldu“. Po větším výstupu asfaltky do kopce, na horní křižovatce opustíte turistickou zelenou a jdete asfaltkou vpravo, ve směru ke „Kameničné“. V místech, kde nová asfaltka klesá dolíkem, odbočíte ostře vlevo na luční cestu s turistickou žlutou značkou, ale po cca 180 metrech ji opustíte. Odbočíte vpravo na cestu strmě stoupající do lesní stráně kopce „Hůrka“. *Hůrka se svým plochým vrcholovým paloukem je třetím zajímavým návrším na trase letošního Lišnického puchýře. Znáte to! Dobrý pocit mýt, znamená, jednou v životě tam být! Myslete však na to, že sejít s kolem z Hůrky, bude stát za to. Kdo se na Hůrku necítí, má možnost po nové asfaltce dojít na silnici ke Kameničné a zde opět navázat na značenou trasu.* Cesta vás stoupáním bez odbočení dovede k vrcholovému palouku. Vejdete na něj a jeho pravou stranou dojdete na druhý konec. Levým rohem palouku vstoupíte do lesního průřezu a s mezníky označenou hranicí pozemků dojdete na okraj stráně. Strmějším klesáním lesní linky opatrně sejdete dolů na okraj lesa k louce. Zahnete loukou vlevo, jdete podél lesa na jeho konec a dále ve směru dřevěných kůlů k hlavní prašné cestě. Cestou vykročíte vpravo a dojdete na silnici, kde zatočíte vpravo po silnici do obce „Kameničná“. V „Kameničné“ se silnicí u kostelíka zatáčíte vpravo, ale cca 40 metrů nad kostelíkem ze silnice odbočíte vlevo a místní komunikací mezi domky s vyschlým rybníčkem po pravé ruce vystoupáte na křižovatku před vodojemem v nejvyšším místě katastru „Kameničné“. Zde odbočíte vlevo na nově budovanou klesající vrcholovou cestu vedoucí **ke kontrole K-3 (10:00-14:00 hodin) s možností ochutnávky domácího piva „Kamenský stoják“.**

Od K-3 pokračujete přes další křižovatku u stavení rovně a bez odbočení jdete vrcholovou nově budovanou cestou až na rozestavěnou odbočku s lesem po pravé straně cesty. Zde zatočíte vlevo na klesající luční cestu *původně k bývalé salaši, ke které však nejdete* a s polem po levé ruce jdete zbytečně až na jeho konec, kde odbočíte vlevo do „Dolů“. *Kdyby velkoplošné orby nebylo, kouskem cesty mezi poli pod salaší, přímo přes „Doly“ k „Houkovu“, krásně by se chodilo!* „Doly“ postupujete vlevo, údolní loukou s lesnatou strání po levé ruce, jakoby zpět ve směru ke „Kameničné“. Na pravé straně údolní louky přejdete přes první mostek a hned za ním odbočíte vlevo cestou s potokem po levé ruce k místům rozšířené louky směrem do rokliny na pravé straně, do které přes louku vstoupíte. Projdete lesní levou serpentinou stoupající dnes nepoužívané staré cesty na okraj pole a zahnete ostře vpravo, krajem lesa na jeho konec. Dále již mírným lučním dolíkem mezi poli vyjdete na silnici. Po ní jdete cca 150 metrů vpravo k odbočce, kde ze silnice sejdete vlevo na cestu směřující k osadě „Houkov“ s turistickou modrou značkou. Ta vás dovede do osady „Polsko u Žamberka“ na hlavní místní komunikaci. Tady opustíte turistickou modrou, zahnete hlavní komunikací vlevo, přejdete mostek ke křižovatce a odbočíte vpravo, stoupající mezi domky osady „Polsko“ dojdete k lesu. Odbočíte cestou ostře vpravo po žluté turistické k rozbočení turistický cest „Polsko, Nad Dymlovem“. Opustíte žlutou značku, zahnete vlevo po zelené turistické značce, klesáte k mlýnu s rybníkem a lesíkem projdete k dalšímu stavení. Zde opustíte turistickou

zelenou a odbočíte vpravo asfaltkou ve směru k silnici. Silnicí se vydáte vpravo jejím stoupáním do kopce k „Žamberku“ a v poslední pravotočivé zatáčce před vrcholem stoupání silnice z ní odbočíte ostře vlevo na klesající polní cestu. S cestou projdete dolíkem, *bývalého vojenského cvičiště žamberské vojenské posádky pod cihelnou* a dál mezi poli jdete kolem dvou osamocených stavení až k obci „Kunvald“ na křižovatku s asfaltkou. Zatočíte asfaltovou cestou vpravo nahoru po žluté turistické značce, která vás dovede přes osadu „Zákopanka“ s **kontrolou K-4 (8:30- 18:00 hodin) na křižovatce nad salaší**, až do cíle vašeho putování u sokolovny v Líšnici.

Tam je pro vás připraveno občerstvení, posed'te a nespěchejte, něco dobrého si u nás dejte, koláčky či Sokoláka, kafčo, limču, Kamenského stojáka. Sokolíkům to finančně pomůže a vás snad průjem potom doma nezmůže.

© Zdeněk Břiza - chyby všeho druhu vyhrazeny

